

Motion till riksdagen 2010/11:Sf326

av **Hillevi Larsson m.fl. (S)**

Vårdnadsbidrag

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att vårdnadsbidraget bör avskaffas.

Motivering

Vårdnadsbidraget är inte bara ett steg bakåt i jämställdhetsarbetet utan också ett hot mot den så viktiga kommunala barnomsorgen då det viktigaste kriteriet för att få vårdnadsbidraget utbetalt är att familjen avstår från offentligt finansierad barnomsorg. Vårdnadsbidraget riskerar att urholka förutsättningarna för en bra förskola. I de kommuner som har kö till den kommunala förskolan kan vårdnadsbidraget ses som en tillfällig lösning. Men den tillfälliga lösningen kan få till följd att många mammor sedan får svårt att återvända till arbetsmarknaden. Införandet av vårdnadsbidraget kan bidra till att den kommunala förskolan utarmas då efterfrågan minskar, vilket i förlängningen kan medföra att legitimiteten för den kommunala förskolan försvinner.

Menar man allvar med att förskolan är viktig för barns utveckling blir det mycket märkligt när man aktivt stimulerar familjer att hålla barnen hemma tills de fyller tre år. Förskolan erbjuder idag pedagogisk utveckling och språkträning från ett års ålder. Är åren mellan ett och tre år helt oväsentliga för barnens utveckling enligt regeringen?

För de flesta barnfamiljer är huvudfrågan att kunna förena yrkes- och familjeliv. Vi vet alla att det kan vara knepigt många gånger. Men lösningen för vardagens avvägningar är inte att ge kvinnor 3 000 kr i bidrag per månad. För det är förstas framför allt kvinnor som utnyttjar den här möjligheten. Nu ökas orättvisorna med anledning av att den ensamstående mamman inte har någon ekonomisk möjlighet att ta del av ett vårdnadsbidrag; vem kan leva och försörja sig på 3 000 kr per månad? Detta visar att regeringen inte förstår hur ensamstående föräldrar har det ekonomiskt i sin vardag.

Fel! Okänt namn på

Det handlar också om möjligheten till egen försörjning och att inte vara beroende av en annan människa. Vad händer t.ex. när kvinnan vill, eller ser sig tvingad att, bryta upp från ett förhållande och har fastnat i kvinnofallen utan att ha en egen yrkesroll? Var finns då valfriheten? De kvinnor som står längst från arbetsmarknaden får svårare att ta sig in på arbetsmarknaden över huvud taget. Arbetsmarknadspolitikens redskap har avrustats. Vi kommer på sikt att få en grupp kvinnor som vid sin pensionering får en låg pension.

Redan i dag är det så i en del familjer att bara en i hushållet arbetar. Självklart ska man kunna göra individuella val. Men vi anser inte att vi med skattemedel ska stimulera kvinnors utanförskap, öka ojämställdhet och orättvisa mellan ensamstående och sammanboende föräldrar. Vårdnadsbidraget bör därför avskaffas.

Vi anser att Sverige ska fortsätta att skapa förutsättningar så att män och kvinnor kan ta gemensamt ansvar för hem, familj och barn, detta samtidigt som vi är medvetna om att framför allt många kvinnor är ensamstående med barn och kan behöva stöd från samhällets sida som är anpassat till den situationen.

Stockholm den 20 oktober 2010

Hillevi Larsson (S)

Carina Adolfsson Elgestam (S)

Carina Ohlsson (S)

Carina Hägg (S)

Monica Green (S)